

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113012059
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113012059.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Biednikovej a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Ivana Ilavského v trestnej veci odsúdeného T. N., v konaní o návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 29.1.2014 sp. zn. 3PP/148/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.4.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. N., nar. XX.X.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného T. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 12 rokov, rozsudkom OS Komárno zo dňa 7.2.2008 sp. zn. 1T/164/2007 pre trestný čin podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu a jednak na skutočnosť, že odsúdený sa trestnej činnosti dopúšťal opakovane. Okresný súd prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, i odpis registra trestov, z ktorého je zrejmé, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Poukázal tiež na skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti podmiennečne prepustený, avšak nevyužil možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, keďže mu bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody a teda podmiennečné prepustenie nespĺnilo svoj účel. Z uvedených skutočností preto objektívne vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený a jej závažnosť je podľa názoru okresného súdu potrebné, aby svojim správaním a plnením povinností naďalej preukazoval polepšenie, a aby mohol byť vyslovený záver o splnení materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie, že bude možné očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia sa do rozporu so zákonom nedostane.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd z podnetu riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu si krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu osvojil v celom rozsahu ako zodpovedajúce stavu veci a zákonu a v podrobnostiach naň poukazuje. Tak ako to podrobne rozviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, aj krajský súd dospel k záveru, že u odsúdeného nebola splnená materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek dobrému hodnoteniu z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody treba uviesť, že u odsúdeného nemožno očakávať, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia by tento viedol riadny život a do rozporu so zákonom by sa nedostal. V tejto súvislosti treba zvýrazniť, tak ako na to poukázal aj okresný súd, že odsúdený sa pred spáchaním trestnej činnosti za, ktorú v súčasnosti vykonáva trest dostal do rozporu so zákonom opakovane, v minulosti už bol z výkonu trestu odňatia

slobody podmiennečne prepustený, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil, a bol mu nariadený zvyšok trestu.

Odsúdený T. N. teda nevyužil možnosť preukázať, že aj čiastočný výkon trestu odňatia slobody postačí na jeho nápravu.

Preto s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, s prihliadnutím na stredné riziko sociálneho zlyhania i menej priaznivú resocializačnú prognózu, ako i závažnosť trestnej činnosti dospel i krajský súd k záveru, že na nápravu odsúdeného je potrebné vplývať dlhodobejším výkonom trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia v žiadnom smere, sťažnosť odsúdeného T. N. zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.